

Bayer Zsolt: Néhány szó a szabadságról

2022 február 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Valakinek itt nincs igaza, gyerekek. És attól tartok, nem mi vagyunk a hunyók...

Érdekesen indult a reggel. Először kinyitottam a 444-en egy cikket, ez volt a címe: „Egyházak a politika fogságában: A liberális demokrácia keresztény alapjai”.

Ilyenkor akkor járunk jó úton, ha eleve erős gyanakvással kezdünk az olvasáshoz (az előítélet a túlélés záloga amúgy!), magam is így tettem, és nem is csalódtam egészséges előítéletemben (abban nem is nagyon lehet csalódnia soha, amikor mégis: az a kegyelem pillanata).

Ilyesmiket olvashattam (látatlanban meg tudtam volna írni magam is):

„Abban az értelemben, ahogy Orbán Viktor (...) használja, nem létezik »keresztény szabadság«. Krisztus parancsa ugyanis nem tiltó, hanem megerősítő: »Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.« (Máté 7:12) Jézus társadalmi innovációja meghaladja az egyszerű pozitív–negatív szembeállítást, amikor az egyént és a közösséget egymás kapcsolatában kezeli, a közös vágyakból kiindulva a félelem helyett. A szabadság pedig önmagában nem feltételez erkölcsi vizsgálatot, értékítéletet.

Amikor tehát a miniszterelnök kijelöli a »közösség és a nemzet javát« mint az egyetlen legitim szolgálandó célt, ideológiát kreál a szabadságból, ami nem ideológia.

A kereszténységet olyan dolgokkal festi át, amelyekhez egyébként annak teológiailag nem feltétlenül van köze: adófizetés, családalapítás, egészséges életmód, »eligazodás a történelemben« – jelentsen ez utóbbi bármit is. Meg lehet tölteni ezeket a fogalmakat a kereszténység szellemével; de nem ezekből áll a kereszténység, sem a szabadság.”

És így tovább...

Ó, hát persze! „A szabadság pedig önmagában nem feltételez erkölcsi vizsgálatot, értékítéletet.” Nektek nem. „Amikor tehát a miniszterelnök kijelöli a »közösség és a nemzet javát« mint az egyetlen legitim szolgálandó célt, ideológiát kreál a szabadságból, ami nem ideológia.” Nektek nem.

Eloolvastam tehát mindezt a 444-en (még lesz belőle egy csomó rész, ez ugyanis egy sorozat, hurrá!), aztán következett a HVG. Ott fizetni kell, ha végig akarsz olvasni egy-egy cikket, sportból nem fizetek nekik, ráadásul, ha az elejét láttad, amit elolvashatsz ingyen is, akkor láttad az egészet. A HVG ezzel lepott meg a mazsolás kuglófom és a kávé mellé:

„Emmy Eklundh populizmuskutató: Nem a bizonytalan szavazók megnyerésével lehet megverni a Fideszt”

Mmmm! Már a címből tudsz mindent: Emmyke „populizmuskutató”, ráadásul még svéd is, „kell még valamit mondanom, Ildikó?”... Egy svéd populizmuskutatónak nagyjából annyi haszna van, mint a halsétáltató poráznak (ismét győzött, méghozzá kiütéssel, az előítéletem).

Már a cikk felvezetése is „zseniális”:

„(...) bár a pozitív családpolitika üzenete cirógatja a lelket, valójában a patriarchátusért vívott harcról szól, arról, hogy az erős férfiak megvédjék azt, ami az övék – a nőket, a gyerekeket és a nemzetet. Eklundh nem lát semmi különöset abban, hogy a Fidesz a maga módján pénzt oszt, szerinte jó helyen nyitotta ki a fasizmus tankönyvét.”

Egyszeren imádom ezeket! Pozitív családpolitika: „patriarchátus”; pénzosztás: „fasizmus”. (Hát nem megmondtam? Ha egyet láttál, mindet láttad!)

És ezt követi maga az interjú, a kérdés? Nagy Iván László, el ne felejtjük valahogy ezt a nevet, és íme, az első kérdés:

„Az elmúlt években az Orbán-rezsim a családok védőszentjének szerepét vette fel, ráerősítve arra a nemzetképre, hogy a világ azoké, akik teleszülik. Mitől ilyen erős a család értelmezése, és hogyan kapcsolódik a nemzeti túlélést hirdető szélsőjobb oldali populizmushoz?”

„A nemzeti túlélést hirdet? széls?jobboldali populizmus”. Kell ehhez bármit is hozzáf?zni? Van-e még szükség bármiféle bizonyítékra, hogy ezekkel teljesen felesleges bármiféle konszenzust keresni? Nem nyilvánvaló, hogy teljesen felesleges úgy tennünk, mintha érdekelne a pusztá létezésük egyáltalán? Na ugye... És aztán jön Emmyke válasza:

„Rengeteg, a nacionalizmust er?sen megél? rendszerben lett népszerű az az elmélet, amit szaknyelven autochtóniának nevezünk – azaz hogy egy adott embercsoportnak vér szerinti joga van egy adott földhöz. Amikor a valóságban vér szerinti dolgokról beszélünk, szinte azonnal a családkról esik szó, a politikában pedig pont ugyanígy jelennek meg a haza kapcsán a fennmaradás és a nemzeti reprodukció, vagyis a család kérdései. Hogyan töltjük meg a mi embereinkkel a mi földünket? – ez a f? kérdés. Erre persze többféle válasz létezik: lehet például az „ideális n?i viselkedést” népszerűsíteni, ami bebiztosítja, hogy a ma döntéshozóinak gyermekei lesznek a holnap döntéshozói.

A családpolitika szerves része a széls?jobboldali politikának, mindig is az volt: a hitleri Németországban és Franco Spanyolországában is az volt a társadalom, s?t a civilizáció fennmaradásának a kulcsa, ha a nemzet asszonyai nemzeti gyermekeket szültek nemzeti családokba.

Családi alapon politizálni egyébként is egy hatékony stratégia. Sokan, akik magukat centristának vagy progresszívnek nevezik, a családról konzervatív nézeteket vallanak, a haladó eszmék általában az ilyen társadalmi ügyeket érik el utoljára. Ez nagyon biztonságos alapot ad a jobboldalnak.”

Eddig olvasható ingyen a HVG cikke. És miért olvasnánk tovább? Itt van minden, amit ezekr?l tudni kell. Amit ezekr?l tudni kell: nem egyszer?en arról van szó, hogy semmit nem jelent nekik sem a nemzet, sem a haza, sem a család, de egyenesen gy?lölik mindezt. A „széls?jobboddallal”, a „fasizmussal”, Hitlerrel és Francóval azonosítják. Ahogy a mai német alkancellár megmondta: „Mindig hányingert kaptam, ha a hazaszeretet szót hallottam”.

És soha nem fogják megérteni, mi miért kapunk hányingert a pusztá létezésükt?l.

Eddig jutottam a reggeli olvasásban, és ekkor jött a csúcspont, az eddigiek összefoglalása, essenciája, kiteljesedése, az értelmetlenség, a feleslegesség, az ocsmányság apoteózisa. Elolvastam az Origó beszámolóját egy frissen kinevezett amerikai vezet?r?l:

„Láncon vezette négykézláb a szájkosaras partnerét a transzvesztita mérnök, Joe Biden most energiaügyi vezet?nek nevezte ki” – így a cím.

Na? Kezdték már kapiskálni, mi is a valódi szabadság? Hogy miért nácizmus, hitlerizmus és francoizmus a család meg a nemzet? És hogy miért nem lehet a szabadság ideológia? Ha még mindig nem világos, az Origó cikkéb?l kiderül, tessék er?sen figyelni, ki fogom kérdezni:

„Joe Biden egy közismert transzvesztitát, a bizarr és deviáns viselkedésér?l is ismert drag queent, a nem bináris személyes névmások hangos támogatóját, Sam Brintont nevezte ki az amerikai energiaügyi minisztérium nukleáris energiával foglalkozó osztályának az élére. Brinton ugyan rendelkezik a pozíció betöltéséhez szükséges képzettséggel és szakmai tapasztalattal (két mesterfokú diplomát is szerzett az USA egyik legkiválóbb egyetemén, a MIT-en), de az USA-ban Brinton els?sorban a nemi identitásának és szexuális preferenciáinak látványos demonstrálásával tett szert ismertségre.

Brinton önmagát „pup handler”-nek is nevezi, amely kifejezés az amerikai szlengben azt a homoszexuális férfit definiálja, aki egy bizarr fétis játék közben a kutyának öltözött szájkosaras, láncos homoszexuális partnerét kutyaként sétáltatja körbe pórázon.”

Nagy kár, hogy itt nálunk, a Magyar Nemzetben nincsenek képek. Mert ezt látniuk kell(ene). Úgyhogy legalább a linkeket idemácsolom, [tessék szíves lenni megnézni, hogyan is néz ki az igazi szabadság manapság! Itt az els?.](#)

Itt meg lehet tekinteni az új amerikai energetikai vezet?t, ahogy vöröske tarajjal (amúgy kopaszon), öltönytackóban és hozzá kiválóan passzoló rózsaszín, magassarkú tipeg?ben ül, és olyan hamiskás, „na ki a fasza gyerek” mosollyal néz bele a kamerába.

[És itt a másik:](#)

Ez a legjobb. Ezen az látható, ahogy az új amerikai energetikai vezet? immár n?i ruckóban, er?sen rúzsozott szájszervvel pózol három, kutyaálarcos, négykézláb álló „férfivel”, a kis barátaival, kutyuskáival, akiket aztán pórásra köt, hazavisz, és nem akarjuk tudni, otthon mit csinál majd velük...

Teljesen biztos vagyok abban, hogy a 444-en megjelent cikket jegyz? Tarcsay Tibor a Kovász Közösségb?l e kép láttán ujjong, mert ebben látja megvalósulni az ideológiamentes, egyszerre negatív és pozitív szabadságot. Remek...

És a svéd Emmy, meg az ?t kérdez? Nagy Iván László szívét is előnti a melegség ezen fehérjehalmazok láttán, mert itt végre szó sem lehet hagyományos családról, meg nemzetr?l, meg „vérségr?” – vagyis fasizmusról meg Hitlerrel?l meg Francóról.

Hanem ez itt a t?ről metszett szabadság.

A kutyab...ó, pederasztá ocsmányságok szabadsága.

Tessék mondani: szabad még undorodni és elfordulni és mindezt elutasítani és harcolni ezek ellen az utolsó lehetőségig, vagy az már nácizmus? Mert ha igen, akkor úgy t?nik, a normalitás, a természetes, az emberi, a szép, a kedves – mind-mind náci lett valahogyan. Együtt a családdal, a gyerekekkel, a nemzettel és a néppel.

Valakinek itt nincs igaza, gyerekek. És attól tartok, nem mi vagyunk a hunyók...

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

